

Kjøbenhavnsposten.

Redigeret og udgivet af A. P. Liunge.

III^{te} Aarg.

Mandag d. 13. Marts 1837.

Nr. 73.

Sendes, ifølge Kongelig allernaadigst Tilladelse, med Posten saavel i Danmark som i Hertugdømmerne.

Udtog af et Brev fra Hr. Kolb,
Kgl. Würtembergsk Consul og Chargé d'affaires i Rom
til Hr. Gross. Puggaard i Kjøbenhavn,
dateret Rom den 18de Febr. 1837.

„De maa vide, at Thorvaldsens og min Reise er bestemt til at gaae for sig Paaskedag eller et Par Dage efter. Formodentligen vil det først blive nogle Uger senere, men alle Forberedelser ere gjorte, ja selv Kufferten færdig, saa at jeg nu for Alvor troer, at vi komme afsted. Jeg ledsager ham til München eller Frankfurt, og derfra reiser han alene.

I Gaar talte jeg med ham, angaaende Indbydelsen til et Museum for hans Værker og jeg kan i hans Navn og efter hans udtrykkelige Begjæring forsikre, at han, naar han kommer til Kjøbenhavn, vil fremme Foretagendet saa meget som det staaer i hans Magt. Det var ham vensynligen en stor Glæde, at et saadant Nationalforetagende skete til Ære for ham, og han fortalte mig flere Træk af den Modtagelse, han nød, da han sidst var i Kjøbenhavn, idet han derhos tydede hen paa det smukke Sted i Indbydelsen, hvor der taltes om den Modtagelse, han tør vente at finde, naar han kommer der igjen. Det er i Sandhed ogsaa et Nationen værdigt Foretagende. Jeg misunder Dem en saadan Landsmand som Thorvaldsen er, og tilføjer endnu kun, at jeg om saa Dage vil modtage Storforsæt af den würtembergiske Fredriks-Orden, som min Konge har givet ham. Det vil være en Festdag for os alle, naar jeg overleverer ham denne Orden og jeg tænker det vil fornøje ham, ligesom det glæder mig, at min Konge er den Første, som har udmærket Thorvaldsen paa en saa usædvanlig Maade.“

Ifølge Hs. Majestæts Befaling er der udfærdiget Brev til Thorvaldsen, med det Tilbud, at en Delogs-Corvet i dette Foraar skal afgaae til Middelhavet for at afhente de Konstsager, han agter at hjemsende til sit Fædreland, og for tillige at modtage Konstneren

selv, saafremt han maatte ønske at benytte den for sin egen Person.

Beløbet af Bidragene paa de hidtil indkomne Subskriptionslister er nu 36,000 Rbd. Antallet af de Konstnere, som have tilbudt at levere Arbejder, er steget til 62.

Blenheim*).

Hollandsposten Nr. 16 meddelede nogle Bemærkninger om Skibet Blenheims Strandning, der ligesom gaae ud paa at beskylde Hr. Consul N. Sæge for egenlystigt Udsærd ved denne Affære og tillige kaste en stærk Skygge paa Hr. Kjøbmand Clausen og mig, der er den i hiint Stykke omtalte juridiske Consulent. Mine Bemærkninger i Hollandsposten, der siden ere optagne eller omtalte i flere Blade, indeholde flere betydelige factiske Urigtigheder. Da jeg er i Stand til at oplyse disse, og Hr. Sæge i de vigtigste Tilfælde har raadfort sig med mig, finder jeg mig beføiet til at tage til Gjenmæle, og haaber jeg at kunne gjøre det isæfaldende for enhver upartisk Læser, at de Insinuationer, som hiint Stykke indeholder, ikke geraade Hr. Sæge eller mig, men Forfatteren til Skam.

En Forfatter i Dagen finder det besynderligt, „at Skibet Blenheim paa en Reise fra Kronstadt til London forseilede Coursen saa meget, at det forliste uden for Nakskov.“ Dette er begribeligt nok. For vi den 29de fik den svære vællige Storm, der kastede Skibet paa Land, havde vi N. Vind, der har sat Skibet

*) Meddelelsen af Ovenstaaende er bleven forsinket derved, at det oprindelig Indsendte var for vidtloftigt og der maatte corresponderes med Forf. om Tilladelse til at lade det forforte.

Red.